

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 207

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 12 martie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
463.	— Ordin al ministrului finanțelor privind prospectul de emisiune a titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., în cadrul Programului Tezaur, în perioada martie—aprilie 2024	2–4
1.404/247.	— Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea și completarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.605/875/2014 privind aprobarea modului de calcul, a listei denumirilor comerciale și a prețurilor de decontare ale medicamentelor care se acordă bolnavilor în cadrul programelor naționale de sănătate și a metodologiei de calcul al acestora	5–7
216.	— Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier proprietate publică a statului, administrat de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, prin Ocolul Silvic Borsec (U.P. II Bilbor, U.P. III Muncelu și U.P. IV Valea Seacă), Direcția Silvică Harghita	8
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 2 din 29 ianuarie 2024 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–15

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind prospectul de emisiune a titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., în cadrul Programului Tezaur, în perioada martie—aprilie 2024

Având în vedere prevederile:

— Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017 privind aprobarea emiterii titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului finanțelor publice și al ministrului comunicațiilor și societății informaționale nr. 2.311/452/2018 privind aprobarea intermediarii vânzării, colectării subscrierilor și efectuării plăților aferente titlurilor de stat destinate populației prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare;

— pct. 4.1.a), b).¹² pct. 3 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetar și refinanțării datoriei publice se aprobă prospectul de emisiune a titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., în cadrul Programului Tezaur, în perioada martie—aprilie

2024, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică și unitățile operative ale Trezoreriei Statului vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
Alin Marius Andrieș,
secretar de stat

București, 12 martie 2024.
Nr. 463.

ANEXĂ

PROSPECT DE EMISIUNE

a titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., în cadrul Programului Tezaur, în perioada martie—aprilie 2024

Art. 1. — În sensul prezentului prospect, expresiile sau termenii folosiți au înțelesul din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017 privind aprobarea emiterii titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare, și din Ordinul ministrului finanțelor

publice și al ministrului comunicațiilor și societății informaționale nr. 2.311/452/2018 privind aprobarea intermediarii vânzării, colectării subscrierilor și efectuării plăților aferente titlurilor de stat destinate populației prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare:

*Codul fiscal din România
dobânda*

aprobat prin Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
suma de bani care reprezintă dobânda anuală datorată de către emitent, în conformitate cu prezentul prospect, pentru un titlu de stat corespunzătoare perioadei de dobândă relevante și pe care se obligă să o plătească investitorului la data de plată a dobânzii;

*emitent
preț de emisiune*

Ministerul Finanțelor sau MF;
suma plătită de investitori pentru un titlu de stat subscris, netă de orice comisioane;

RON sau leu

leul românesc, noua monedă națională a României, ca urmare a denominării monedei din România, realizată la data de 1 august 2005;

zi lucrătoare

orice zi, cu excepția zilelor de sâmbătă sau duminică sau altă sărbătoare legală din România.

Art. 2. — (1) Ministerul Finanțelor anunță lansarea următoarelor emisiuni de titluri de stat destinate populației în cadrul Programului Tezaur, cu următoarele caracteristici:

Codul emisiunii	Data de început a perioadei de subscriere	Data de încheiere a perioadei de subscriere	Data de emisiune	Data scadenței	Maturitate — Nr. de ani —	Rata anuală a dobânzii — % —
0141	13.03.2024	12.04.2024	16.04.2024	16.04.2025	1	6,10%
0142	13.03.2024	12.04.2024	16.04.2024	16.04.2027	3	6,85%

(2) Subscrierile realizate prin intermediul subunităților poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. pot fi realizate în fiecare zi din cuprinsul perioadei de subscriere, conform programului de lucru cu clienții, cu următoarele precizări privind încheierea perioadei de subscriere:

a) în mediul urban se încheie mai devreme cu o zi lucrătoare decât ultima zi a perioadei de subscriere;

b) în mediul rural se încheie mai devreme cu două zile lucrătoare decât ultima zi a perioadei de subscriere.

Art. 3. — Valoarea minimă a unei subscrieri este de 1 leu, reprezentând prețul de emisiune al unui titlu de stat. Subscrierea de fracțiuni ale unui titlu de stat nu se acceptă.

Art. 4. — Un investitor poate efectua una sau mai multe subscrieri în cadrul unei emisiuni.

Art. 5. — Fondurile obținute de Ministerul Finanțelor în calitate de emitent ca urmare a emisiunii de titluri de stat vor fi utilizate pentru finanțarea deficitului bugetar și refinanțarea datoriei publice.

Art. 6. — (1) Titlurile de stat sunt emise în conformitate cu legile din România.

(2) Titlurile de stat sunt nominative, denumite în lei, emise în formă dematerializată prin înscriere în cont, fiecare având o valoare nominală de 1 leu și dau investitorilor drepturi egale.

(3) În cazul decesului, dreptul de proprietate asupra titlurilor de stat se transferă moștenitorilor, care prezintă documentele legale ce atestă calitatea de moștenitori.

Art. 7. — Investitorii au dreptul la:

a) rambursarea valorii nominale a titlurilor de stat la data scadenței corespunzătoare numărului de titluri de stat deținute; și

b) plata dobânzii aferente titlurilor de stat la fiecare dată de plată a dobânzii corespunzătoare numărului de titluri de stat deținute.

Art. 8. — Dobânda aferentă oricărui titlu de stat se plătește anual la data de plată a dobânzii, iar rambursarea valorii nominale se va efectua la data de plată a valorii nominale, conform următorului grafic:

Cod emisiune 0141		
Plata dobânzii numărul	Perioada de dobândă	Data de plată a dobânzii
1	16 aprilie 2024—15 aprilie 2025	16 aprilie 2025
Plata valorii nominale		Data de plată a valorii nominale
		16 aprilie 2025

Cod emisiune 0142		
Plata dobânzii numărul	Perioada de dobândă	Data de plată a dobânzii
1	16 aprilie 2024—15 aprilie 2025	16 aprilie 2025
2	16 aprilie 2025—15 aprilie 2026	16 aprilie 2026
3	16 aprilie 2026—15 aprilie 2027	16 aprilie 2027
Plata valorii nominale		Data de plată a valorii nominale
		16 aprilie 2027

Art. 9. — (1) Toate plățile aferente deținerii titlurilor de stat sunt efectuate de către Ministerul Finanțelor conform legislației în vigoare. Rambursarea sumelor aferente titlurilor de stat și plata dobânzii aferente titlurilor de stat se efectuează în lei, la datele prevăzute la art. 8, astfel:

a) pentru titlurile de stat subscrise prin unitățile operative ale Trezoreriei Statului, în contul de subscriere deschis la unitatea

operativă a Trezoreriei Statului conform procedurii descrise în Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017 privind aprobarea emiterii titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare;

b) pentru titlurile de stat subscrise prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A.,

conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice și al ministrului comunicațiilor și societății informaționale nr. 2.311/452/2018 privind aprobarea intermedierei vânzării, colectării subscrierilor și efectuării plăților aferente titlurilor de stat destinate populației prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Termenul de plată pentru valoarea nominală a titlurilor de stat este același precum cel pentru ultima plată de dobândă, așa cum este prevăzut la art. 8.

(3) În cazul în care data scadenței sau o dată de plată a dobânzii nu este o zi lucrătoare, atunci respectiva plată se realizează în ziua lucrătoare imediat următoare datei scadenței sau a datei de plată a dobânzii, după caz, iar investitorul nu are dreptul la o dobândă suplimentară și/sau o dobândă penalizatoare sau la o alta plată pentru perioada dintre data inițială a scadenței pentru respectiva plată și data plății efective.

Art. 10. — Veniturile realizate de persoanele fizice rezidente din subscrierea și deținerea titlurilor de stat nu sunt venituri impozabile, în conformitate cu prevederile art. 93 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. — Titlurile de stat sunt purtătoare de dobândă la rata dobânzii, care curge de la data de emisiune, inclusiv.

Art. 12. — Titlurile de stat încetează să mai fie purtătoare de dobândă la data scadenței lor, inclusiv.

Art. 13. — (1) Ministerul Finanțelor calculează dobânda datorată pentru fiecare titlu de stat și dobânda datorată fiecărui investitor pentru perioada de dobândă relevantă.

(2) Dobânda este calculată pe baza numărului efectiv de zile din perioada de dobândă relevantă și pe baza numărului de zile din anul respectiv utilizând următoarea formulă:

$$D = [\text{Valoarea nominală} \times \text{Rata dobânzii} (\%) \times \text{Număr zile acumulate}] / \text{Număr zile an curent};$$

unde:

— D = valoarea dobânzii pentru fiecare dată de plată a dobânzii pentru un titlu de stat;

— *valoare nominală* = valoarea nominală a unui titlu de stat, respectiv 1 leu;

— *rata dobânzii* = rata dobânzii precizată în tabelul de la art. 2;

— *număr zile acumulate* = numărul efectiv de zile din perioada de dobândă;

— *număr zile an curent* = numărul efectiv de zile din perioada de dobândă;

— *an curent* = perioada de dobândă curentă.

(3) Fiecare investitor primește dobânda determinată conform formulei de la alin. (2) înmulțită cu numărul de titluri de stat deținute de respectiva persoană.

(4) Dobânda totală plătită de emitent unui investitor la fiecare dată de plată a dobânzii este calculată conform formulei:

$$\text{Dobânda totală} = D \times \text{numărul total de titluri de stat deținute de un investitor}.$$

(5) Valoarea rezultată a dobânzii totale calculate în baza formulei de la alin. (4) este rotunjită în minus până la cea mai apropiată valoare de ban (respectiv 0,01 lei), valoarea egală sau mai mare decât 0,005 lei rotunjindu-se crescător până la 0,01 lei.

Art. 14. — Condițiile generale aplicabile investitorilor care subscriu în cadrul emisiunii sunt următoarele:

a) titlurile de stat sunt oferite în România exclusiv persoanelor fizice rezidente, cu excepția persoanelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani până la data închiderii perioadei de subscriere inclusiv;

b) orice investitor care decide să subscrie titluri de stat în cadrul acestei emisiuni este obligat să cunoască și să respecte restricțiile și limitările aplicabile acestei emisiuni, așa cum sunt ele specificate în prezentul prospect și în legislația aplicabilă;

c) în luarea deciziei de a investi în titluri de stat, investitorilor li se recomandă să se bazeze pe propria evaluare a termenilor și condițiilor emisiunii, inclusiv a oricăror beneficii și riscuri aferente acesteia. Emitentul nu va fi responsabil în niciun fel pentru încălcarea de către investitori a normelor juridice aplicabile și/sau a prevederilor prezentului prospect.

Art. 15. — Procedurile privind subscrierea și rambursarea titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, sunt prevăzute în Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017 privind aprobarea emiterii titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare, și prin intermediul subunităților poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului comunicațiilor și societății informaționale nr. 2.311/452/2018 privind aprobarea intermedierei vânzării, colectării subscrierilor și efectuării plăților aferente titlurilor de stat destinate populației prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 16. — În cazul decesului investitorului, pentru transferul titlurilor de stat și al sumelor de bani aferente acestora, moștenitorii se adresează unității teritoriale a Trezoreriei Statului la care a scris investitorul sau către subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. cu documente doveditoare privind decesul, în vederea obținerii unui document care să conțină deținerile persoanei decedate, în vederea efectuării transferului titlurilor în contul moștenitorilor în baza documentelor legale ce atestă succesiunea asupra acestora.

Art. 17. — (1) În perioada cuprinsă între începerea perioadei de subscriere și data scadenței, fotocopii ale prospectului de emisiune pot fi examinate la sediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și al subunităților poștale din rețeaua C.N. „Poșta Română” — S.A., în timpul orelor de program.

(2) Prezentul prospect de emisiune și orice modificări ale acestuia sunt disponibile și pe website-ul emitentului — www.mfinante.ro și www.posta-romana.ro.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.404 din 11 martie 2024

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI
DE SĂNĂTATE
Nr. 247 din 29 februarie 2024

ORDIN

pentru modificarea și completarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.605/875/2014 privind aprobarea modului de calcul, a listei denumirilor comerciale și a prețurilor de decontare ale medicamentelor care se acordă bolnavilor în cadrul programelor naționale de sănătate și a metodologiei de calcul al acestora

Văzând Referatul de aprobare nr. AR 4.603 din 11.03.2024 al Ministerului Sănătății și nr. DG 1.521 din 29.02.2024 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

având în vedere:

— art. 58 alin. (4) și (5) și art. 221 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.605/875/2014 privind aprobarea modului de calcul, a listei denumirilor comerciale și a prețurilor de decontare ale medicamentelor care se acordă bolnavilor în cadrul programelor naționale de sănătate și a metodologiei de calcul al acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 951 și 951 bis din 29 decembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La secțiunea P1 „Programul național de boli transmisibile” litera A) „Subprogramul de tratament și monitorizare a persoanelor cu infecție HIV/SIDA și tratamentul postexpunere”, pozițiile 245 și 553 se abrogă.

2. La secțiunea P5 „Programul național de diabet zaharat — Tratamentul medicamentos al bolnavilor cu diabet zaharat”, pozițiile 127—142 se modifică și vor avea următorul cuprins:

*127	W68393001	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	SITAGLIPTIN SUN 100 mg	COMPR. FILM.	100 mg	SUN PHARMACEUTICAL INDUSTRIES EUROPE B.V.	OLANDA	CUTIE CU BLIST. PA/AL/PE X 28 COMPR. FILM.	PRF	28	1,323000	1,730570	1,637287
128	W68392001	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	SITAGLIPTIN SUN 50 mg	COMPR. FILM.	50 mg	SUN PHARMACEUTICAL INDUSTRIES EUROPE B.V.	OLANDA	CUTIE CU BLIST. PA/AL/PE X 28 COMPR. FILM.	PRF	28	1,500000	1,962000	0,814785
129	W69315003	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	SITAGLIPTINA WORWAG 100 mg	COMPR. FILM.	100 mg	WORWAG PHARMA GMBH & CO. KG	GERMANIA	CUTIE CU BLIST. PVC-PVDC/AL X 28 COMPR. FILM.	PRF	28	1,323000	1,730570	1,636930
130	W64831002	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	JANUVIA 100 mg	COMPR. FILM.	100 mg	MERCK SHARP & DOHME	OLANDA	CUTIE CU 28 COMPR. FILM. (BLIST. PVC/PE/PVDC/AL)	PRF	28	1,323000	1,730570	1,637287
131	W68879001	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	LONAMO 100 mg	COMPR. FILM.	100 mg	EGIS PHARMACEUTICALS P.L.C.	UNGARIA	CUTIE CU BLIST. PVC-PE-PVDC/AL X 28 COMPR. FILM.	PRF	28	1,323000	1,730570	1,637287
132	W68861002	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	JIDINIUM 100 mg	COMPR. FILM.	100 mg	MEDOCHEMIE LIMITED	CIPRU	CUTIE CU BLIST. DIN POLIAMIDA-AL-PVC/AL X 28 COMPR. FILM.	PRF	28	1,323000	1,730570	1,637287
133	W67106002	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	MAYSIGLU 100 mg	COMPR. FILM.	100 mg	KRKA, D.D. NOVO MESTO	SLOVENIA	CUTIE CU BLIST. OPA-AL-PVC/AL X 28 COMPR. FILM.	PRF	28	1,102500	1,442142	0,000000
134	W68885001	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	SITAGLIPTIN ACCORD 100 mg	COMPR. FILM.	100 mg	ACCORD HEALTHCARE S.L.U.	SPANIA	CUTIE CU BLIST. PVC-PE-PVDC/AL X 28 COMPR. FILM.	PRF	28	1,323000	1,730570	1,637287
135	W68032001	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	JUZINA 100 mg	COMPR. FILM.	100 mg	GEDEON RICHTER ROMANIA — S.A.	ROMÂNIA	CUTIE CU BLIST. PVC-PE-PVDC/AL X 28 COMPR. FILM.	PRF	28	1,323000	1,730570	0,958001
136	W67914004	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	ADIMUPLAN 100 mg	COMPR. FILM.	100 mg	SANDOZ — S.R.L.	ROMÂNIA	CUTIE CU BLIST. PVC-PE-PVDC/AL X 28 COMPR. FILM.	PRF	28	1,323000	1,730570	1,330858
137	W68475002	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	JAZETA 100 mg	COMPR. FILM.	100 mg	ZENTIVA, K.S.	REPUBLICA CEHĂ	CUTIE CU BLIST. PVC-PVDC/AL X 28 COMPR. FILM.	PRF	28	1,323000	1,730570	1,637287
138	W68475003	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	JAZETA 100 mg	COMPR. FILM.	100 mg	ZENTIVA, K.S.	REPUBLICA CEHĂ	CUTIE CU BLIST. PVC-PVDC/AL X 30 COMPR. FILM.	PRF	30	1,323000	1,730570	1,637430
139	W68481004	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	JANSITIN 100 mg	COMPR. FILM.	100 mg	G.L. PHARMA GMBH	AUSTRIA	CUTIE CU BLIST. PVC-PVDC/AL X 30 COMPR. FILM.	PRF	30	1,323000	1,730570	1,408430
140	W64964002	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	JANUVIA 50 mg	COMPR. FILM.	50 mg	MERCK SHARP & DOHME	OLANDA	CUTIE X 28 COMPR. FILM. (BLIST. PVC/PE/PVDC/AL)	PRF	28	1,500000	1,962000	0,814785

141	W68884001	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	SITAGLIPTIN ACCORD 50 mg	COMPR. FILM.	50 mg	ACCORD HEALTHCARE S.L.U.	SPANIA	CUTIE CU BLIST. PVC-PE-PVDC/AL X 28 COMPR. FILM.	PRF	28	1,500000	1,962000	0,814785
142	W67105002	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	MAYSIGLU 50 mg	COMPR. FILM.	50 mg	KRKA, D.D. NOVO MESTO	SLOVENIA	CUTIE CU BLIST. OPA-AL-PVC/AL X 28 COMPR. FILM.	PRF	28	1,250000	1,635000	0,000000

3. La secțiunea P5 „Programul național de diabet zaharat — Tratamentul medicamentos al bolnavilor cu diabet zaharat”, după poziția 204 se introduc două noi poziții, pozițiile 205 și 206, cu următorul cuprins:

#205	W69853001	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	SITAGLIPTINA HELCOR 100 mg	COMPR. FILM.	100 mg	AC HELCOR PHARMA — S.R.L.	ROMÂNIA	CUTIE CU 3 BLIST. PVC/AL X 10 COMPR. FILM.	PRF	30	1,323000	1,730570	1,408430
206	W69852001	A10BH01	SITAGLIPTINUM**	SITAGLIPTINA HELCOR 50 mg	COMPR. FILM.	50 mg	AC HELCOR PHARMA — S.R.L.	ROMÂNIA	CUTIE CU 3 BLIST. PVC/AL X 10 COMPR. FILM.	PRF	30	1,500000	1,962000	0,814666

4. La secțiunea P9 „Programul național de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană” subprogramul P9.1: „Transplant medular”, poziția 45 se abrogă.

5. La secțiunea P9 „Programul național de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană” subprogramul P9.7: „Tratamentul stării posttransplant în ambulatoriu a pacienților transplantați”, poziția 127 se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică începând cu luna martie 2024.

p. Ministrul sănătății,
Adriana Pistol,
secretar de stat

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Valeria Herdea

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier
proprietate publică a statului, administrat de Regia Națională
a Pădurilor — Romsilva, prin Ocolul Silvic Borsec
(U.P. II Bilbor, U.P. III Muncelu și U.P. IV Valea Seacă),
Direcția Silvică Harghita**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 149.509 din 26.01.2024 al Direcției generale păduri și strategii în silvicultură,

în conformitate cu Avizul Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură din Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 288 din 16.11.2023 și ținând cont de deciziile etapei de încadrare nr. 81, 82 și 83 din 9.10.2023, emise de Agenția pentru Protecția Mediului Harghita,

în temeiul prevederilor art. 22 alin. (12) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate publică a statului, administrat de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, prin Ocolul Silvic Borsec (U.P. II Bilbor, U.P. III Muncelu și U.P. IV Valea Seacă), Direcția Silvică Harghita, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală păduri și strategii în silvicultură din cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor transmite prezentul ordin Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, care răspunde de aplicarea și respectarea prevederilor acestuia.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Ionuț Sorin Banciu,
secretar de stat

București, 6 februarie 2024.

Nr. 216.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 2

din 29 ianuarie 2024

Dosar nr. 2.627/1/2023

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele delegat al Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele delegat al Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Mihai Andrei Negoescu Gândac	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Elena Diana Tămagă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Decebal Constantin Vlad	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 2.627/1/2023 este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Alba — Secția I civilă privind dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Modalitatea de interpretare a dispozițiilor art. 652 alin. (1) din Codul de procedură civilă, respectiv ale art. 781 din Codul de procedură civilă, cu privire la natura obligației debitorului Ministerul Finanțelor Publice, cuprinsă în titlurile executorii reprezentate de hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din justiție, respectiv dacă obligația de a aloca fondurile necesare plății reprezintă o obligație de a da sau o obligație de a face.”

5. Magistratul-asistent învederează că la dosar au fost depuse raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, și punctul de vedere al Ministerului Finanțelor.

6. Președintele completului, doamna judecător Mariana Constantinescu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Alba — Secția I civilă, prin încheierea din 26 septembrie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 752/176/2022, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Modalitatea de interpretare a dispozițiilor art. 652 alin. (1) din Codul de procedură civilă, respectiv ale art. 781 din Codul de procedură civilă, cu privire la natura obligației debitorului Ministerul Finanțelor Publice, cuprinsă în titlurile executorii reprezentate de hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din justiție, respectiv dacă obligația de a aloca fondurile necesare plății reprezintă o obligație de a da sau o obligație de a face.”

II. Normele de drept ce formează obiectul sesizării

8. Dispozițiile legale supuse interpretării sunt cele ale art. 652 alin. (1) și ale art. 781 din Codul de procedură civilă, având următorul conținut:

„Art. 652. — Executorul judecătoresc

(1) Dacă prin lege nu se dispune altfel, hotărârile judecătorești și celelalte titluri executorii se execută de către executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel, după cum urmează:

a) în cazul urmăririi silite a bunurilor imobile, al urmăririi silite a fructelor prinse de rădăcini și al executării silite directe imobiliare, executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se află imobilul;

b) în cazul urmăririi silite a bunurilor mobile și al executării silite directe mobiliare, executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se află domiciliul ori, după caz, sediul debitorului, sau din circumscripția curții de apel unde se află bunurile; în cazul în care domiciliul sau, după caz, sediul debitorului se află în străinătate, este competent oricare executor judecătoresc;

c) în cazul executării silite a obligațiilor de a face și a obligațiilor de a nu face, executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde urmează să se facă executarea.”(...)

„Art. 781. — **Obiectul popririi**

(1) Sunt supuse urmăririi silite prin poprire sumele de bani, titlurile de valoare sau alte bunuri mobile incorporale urmăribile datorate debitorului ori deținute în numele său de o a treia persoană sau pe care aceasta din urmă i le va datora în viitor, în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, în condițiile art. 733 alin. (1), pot fi poprite și bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele său.

(2) În cazul popririi sumelor de bani din conturile bancare, pot face obiectul urmăririi silite prin poprire atât soldul creditor al acestor conturi, cât și încasările viitoare, cu respectarea limitelor prevăzute la art. 729, dacă este cazul.

(3) Poprirea se poate înființa și asupra sumelor sau bunurilor mobile incorporale pe care creditorul le datorează debitorului, dacă ambele creanțe sunt certe și lichide.

(4) Se va putea popri și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției.

(5) Nu sunt supuse executării silite prin poprire:

a) sumele care sunt destinate unei afecțiuni speciale prevăzute de lege și asupra cărora debitorul este lipsit de dreptul de dispoziție;

b) sumele reprezentând credite nerambursabile ori finanțări primite de la instituții sau organizații naționale și internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte;

c) sumele aferente plății drepturilor salariale viitoare, pe o perioadă de 3 luni de la data înființării popririi. Atunci când asupra aceluiași cont sunt înființate mai multe popriri, termenul de 3 luni în care se pot efectua plăți aferente drepturilor salariale viitoare se calculează o singură dată de la momentul înființării primei popriri.”

9. Instanța de trimitere a indicat și următoarele dispoziții ale Codului civil, ca fiind relevante pentru dezlegarea chestiunii de drept:

„Art. 1.488. — **Obligația de a da o sumă de bani**

(1) Debitorul unei sume de bani este liberat prin remiterea către creditor a sumei nominale datorate.

(2) Plata se poate face prin orice mijloc folosit în mod obișnuit în locul unde aceasta trebuie efectuată.

(3) Cu toate acestea, creditorul care acceptă, în condițiile alin. (2), un cec ori un alt instrument de plată este prezumat că o face numai cu condiția ca acesta să fie onorat.”

„Art. 1.528. — **Executarea obligației de a face**

(1) În cazul neexecutării unei obligații de a face, creditorul poate, pe cheltuiala debitorului, să execute el însuși ori să facă să fie executată obligația.

(2) Cu excepția cazului în care debitorul este de drept în întârziere, creditorul poate să exercite acest drept numai dacă îl înștiințează pe debitor fie odată cu punerea în întârziere, fie ulterior acesteia.”

III. Expunerea succintă a procesului

10. Prin cererea înregistrată pe rolul executorului judecătoresc la 17 februarie 2021, mai mulți creditori persoane fizice au solicitat declanșarea formelor de executare silită împotriva debitorilor Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul

Justiției, Curtea de Apel Cluj și Tribunalul Cluj, pentru recuperarea creanțelor deținute în temeiul unor titluri executorii reprezentate de hotărâri judecătorești.

11. Cererea a fost admisă prin încheierea din 17 februarie 2021, prin care executorul judecătoresc a dispus deschiderea Dosarului execuțional nr. 174/2021.

12. Prin Încheierea nr. 2.209/CC din 25 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.323/211/2021, astfel cum a fost completată prin încheierea din 8 martie 2021, Judecătoria Cluj-Napoca a admis cererea de încuviințare a executării silite.

13. La 17 noiembrie 2021, creditorii au formulat o cerere de completare a executării silite, solicitând punerea în executare a unor titluri executorii noi. Totodată, au solicitat emiterea unei adrese de înființare a popririi către Ministerul Finanțelor Publice — Trezoreria Municipiului București, până la concurența sumelor menționate pentru fiecare creditor în raportul de expertiză.

14. Cererea de completare a executării silite a fost admisă de către executorul judecătoresc, prin încheierea din 17 noiembrie 2021.

15. Prin Încheierea nr. 4.390/CC din 15 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 21.699/211/2021, Judecătoria Alba Iulia a admis cererea de încuviințare a executării silite împotriva debitorilor Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Justiției, Curtea de Apel Cluj și Tribunalul Cluj, în temeiul noilor titluri executorii, prin toate modalitățile de executare prevăzute de lege, simultan sau succesiv.

16. Prin încheierea din 27 ianuarie 2022, emisă în Dosarul execuțional nr. 174/2021, executorul judecătoresc a refuzat solicitarea creditorilor de înființare a măsurii popririi asupra conturilor deținute la Trezoreria Municipiului București de debitorul Ministerul Finanțelor Publice, motivând, pe de o parte, că nu are competența de înființare a popririi asupra conturilor debitorului Ministerul Finanțelor Publice, prin raportare la art. 782 din Codul de procedură civilă și la sediul debitorului, iar, pe de altă parte, că nu este îndeplinită condiția impusă de art. 782 din Codul de procedură civilă, deoarece obligația debitorului Ministerul Finanțelor Publice este de a aloca fondurile necesare plății drepturilor salariale.

17. Împotriva acestui refuz al executorului judecătoresc, creditorii au formulat plângere, care a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Alba Iulia la 3 februarie 2022 și prin care au solicitat anularea încheierii din 27 ianuarie 2022 și deschiderea procedurii de executare silită, prin poprire, și împotriva debitorului Ministerul Finanțelor Publice — Trezoreria Municipiului București.

18. Prin Încheierea nr. 2.487 din 3 noiembrie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 752/176/2022, Judecătoria Alba Iulia a respins ca neîntemeiată plângerea.

19. În motivare, instanța a reținut, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 781 alin. (1) din Codul de procedură civilă, că singurele obligații ce pot fi executate silit prin poprire sunt obligațiile de a da, iar obligația debitorului Ministerul Finanțelor Publice, rezultată din titlurile executorii, constând în alocarea fondurilor necesare plății drepturilor salariale, reprezintă o obligație de a face, ce poate fi executată silit numai în condițiile art. 888 și următoarele din Codul de procedură civilă.

20. În acest sens, instanța a reținut că, prin titlurile executorii, debitorul Ministerul Finanțelor Publice nu a fost obligat să transfere sau să constituie, în folosul creditorilor, un drept real asupra unui bun, ci să efectueze demersuri în vederea elaborării bugetului de stat și rectificării bugetare, astfel încât ceilalți debitori să poată proceda la executarea propriilor sale obligații de a da (a transfera creditorilor sumele reprezentând drepturile salariale restante). Or, obligația de a aloca fonduri nu reprezintă o obligație de a transfera sume de bani (și, în orice caz, nu în

favorarea creditorilor), ci de a întocmi bugetul de stat în așa fel încât să permită și să faciliteze îndeplinirea de către ceilalți debitori a propriilor obligații.

21. În opinia instanței, a permite executarea silită prin poprire a obligației stabilite în sarcina debitorului Ministerul Finanțelor Publice ar conduce la eludarea dispozițiilor titlurilor executorii, care prevăd obligațiile solidare de plată a debitorilor Ministerul Justiției, Curtea de Apel Cluj și Tribunalul Cluj în mod distinct de obligația debitorului Ministerul Finanțelor Publice de a aloca fonduri.

22. Împotriva acestei încheieri, creditorii au declarat apel, solicitând schimbarea în totalitate a încheierii apelate, în sensul admiterii plângerii, anulării încheierii executorului judecătoresc din 27 ianuarie 2022 și deschiderii procedurii de executare, prin poprire, și împotriva debitorului Ministerul Finanțelor Publice.

23. În cadrul cererii de apel, sub aspectul naturii obligației debitorului Ministerul Finanțelor Publice de a aloca fondurile necesare în vederea plății drepturilor salariale restante, apelanții au susținut că aceasta este o obligație de a da, iar nu de a face, alocarea fondurilor reprezentând, în sensul legii civile, o plată.

24. În acest sens, apelanții au învederat că solicitarea fondurilor pentru plata salariilor restante stabilite prin hotărâri judecătorești de la Ministerul Finanțelor Publice de către ordonatorul principal de credite (Ministerul Justiției) și realocarea acestor fonduri către ordonatorul secundar și terțiar de credite reprezintă o activitate administrativă, financiară, circumscrisă dreptului public, care presupune intenția de executare benevolă a obligațiilor stabilite prin hotărârile judecătorești, ceea ce nu este în cazul de față. Chiar și într-o atare situație, are loc o transmitere succesivă a dreptului de proprietate asupra sumelor de bani ce alcătuiesc fondul bănesc necesar plății salariilor restante, astfel că obligația Ministerului Finanțelor Publice de a pune la dispoziție sumele necesare plății este o obligație de a da, iar nu de a face.

25. Apelanții au susținut că obligația de alocare a fondurilor necesare plății este o obligație de a da, termenii de „alocare”, „punere la dispoziție” sau „plată” fiind doar în mod literal diferiți, în realitate proprietatea asupra fondurilor fiind transferată; diferențierea, din punct de vedere terminologic, între o obligație de plată și o obligație de alocare a fondurilor nu poate avea consecințe juridice, în sensul că obligația de alocare a fondurilor ar fi o obligație de a face, iar nu o obligație de a da. În consecință, apelanții au arătat că sumele din titlurile executorii care nu au fost achitate de bunăvoie pot fi executate silit prin poprire.

26. Apelanții au învederat că, potrivit art. 161 din Codul muncii, salariile se plătesc înaintea oricăror alte obligații bănești ale angajatorilor, în același sens fiind și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că, dacă statul omite, refuză sau întârzie executarea unei hotărâri judecătorești, garanțiile art. 6 din Convenție, de care a beneficiat justițiabilul în fața instanțelor judecătorești, își pierd orice rațiune (*Cauza Sandor contra României*), că omisiunea autorităților de a pune în executare în termen rezonabil o hotărâre definitivă poate constitui o încălcare a art. 6 paragraful 1 din Convenție, mai ales când obligația executării aparține unei autorități administrative (*Cauza Brătulescu împotriva României*) și că executarea hotărârilor judecătorești definitive nu poate fi împiedicată, anulată sau întârziată într-un mod excesiv (*Cauza Sabin Popescu împotriva României*).

27. Apelanții au solicitat, în ipoteza în care instanța de apel nu va împărtăși interpretarea lor, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept dacă obligația Ministerului Finanțelor Publice de a aloca fondurile necesare plății drepturilor salariale restante reprezintă o obligație de a da sau, dimpotrivă, o obligație de a face.

28. Prin întâmpinare, intimatul-debitor Ministerul Finanțelor, prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba, a învederat că titlurile executorii de care se prevalează creditorii stabilesc în sarcina sa obligația de a aloca fondurile necesare plății drepturilor salariale restante, care nu reprezintă o obligație de a da, ci de a face, în baza căreia doar ordonatorul de credite are dreptul de a pretinde Ministerului Finanțelor să execute prestația de a suplimenta fondurile bugetare, în condițiile etapelor succesive ale procedurii bugetare (elaborarea, aprobarea și executarea proiectului de buget, încheierea, controlul și aprobarea execuției bugetare). Ca atare, ordonatorii principali de credite își elaborează propriile bugete, pe care le transmit Ministerului Finanțelor, în vederea centralizării și constituirii bugetului general consolidat, conform art. 34 și art. 35 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare (denumită în continuare *Legea nr. 500/2002*).

29. Intimatul-debitor a mai arătat că este necesar a se face distincție între raporturile juridice existente, pe de o parte, între creditorii și ordonatorul principal de credite (guvernați de dreptul muncii), iar, pe de altă parte, între ordonatorul principal de credite și Ministerul Finanțelor (guvernați de Legea nr. 500/2002), învederând că între creditorii și Ministerul Finanțelor nu există un raport juridic direct și că solicitarea de sume de la bugetul de stat (deschiderea de credite, potrivit art. 2 pct. 21 din Legea nr. 500/2002), pentru plata drepturilor salariale restante, trebuie făcută doar de către ordonatorul principal de credite. A învederat că, potrivit dispozițiilor art. 1 și art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, ordonatorii principali de credite pot demara acțiuni de suplimentare a propriilor bugete, însă doar prin propuneri de modificare sau de suplimentare a sumelor deja obținute cu prilejul legii bugetare anuale, iar nu prin alocarea directă de fonduri din bugetul Ministerului Finanțelor către creditorii.

30. Prin încheierea din 26 septembrie 2023, Tribunalul Alba — Secția I civilă, în baza dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept ce face obiectul prezentei sesizări, și, în consecință, a suspendat judecata apelului declarat împotriva încheierii nr. 2.487 din 3 noiembrie 2022.

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la sesizare

31. În ceea ce privește admisibilitatea sesizării, apelanții au apreciat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519 din Codul de procedură civilă, învederând că sesizarea este făcută într-o cauză ce se judecă în ultimă instanță, că lămurirea chestiunii de drept este determinantă, vizând interpretarea unor dispoziții legale de care depinde soluționarea plângerii formulate împotriva refuzului executorului judecătoresc, că asupra chestiunii de drept nu s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție și că aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii.

Referitor la chestiunea de drept, apelanții au susținut că dispozițiile art. 652 alin. (1) și ale art. 781 din Codul de procedură civilă trebuie interpretate în sensul că obligația debitorului Ministerul Finanțelor Publice de a aloca fondurile necesare plății drepturilor salariale personalului din justiție este o obligație de a da.

32. Intimatul-debitor Ministerul Finanțelor nu a depus punct de vedere.

V. Punctul de vedere al instanței de trimitere asupra sesizării

33. Relativ la admisibilitatea sesizării, instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519 din Codul de procedură civilă, învederând că de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 652 alin. (1) și ale art. 781 din

Codul de procedură civilă, cu privire la natura obligației debitorului Ministerul Finanțelor Publice de a aloca fondurile necesare plății, cuprinsă în hotărârile judecătorești definitive având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din justiție, depinde soluționarea cauzei, întrucât obiectul litigiului îl reprezintă plângerea împotriva refuzului executorului judecătoresc de deschidere a procedurii de executare silită, prin poprire, cu privire la debitorul Ministerul Finanțelor Publice, iar poprirea se poate dispune doar pentru executarea silită a unei obligații de a da, nu însă și a unei obligații de a face.

34. În ceea ce privește dezlegarea chestiunii de drept, instanța de trimitere a apreciat că obligația Ministerului Finanțelor de a aloca fondurile necesare plății drepturilor salariale restante este o obligație de a da, nu de a face.

35. În motivarea punctului său de vedere, instanța de trimitere a arătat că prin obligația de „a da” se înțelege îndatorirea de a constitui sau de a transmite un drept real, ce include și obligația de a transfera proprietatea asupra unor sume de bani, în timp ce prin obligația de „a face” se înțelege îndatorirea de a executa o lucrare, de a presta un serviciu sau de a preda un lucru, deci orice prestație pozitivă în afara celor care se încadrează în noțiunea de „a da”.

36. Plecând de la aceste considerații teoretice, instanța de trimitere a constatat că, prin titlurile executorii în baza cărora s-a demarat executarea silită, Ministerul Finanțelor Publice a fost obligat la alocarea fondurilor necesare în vederea plății diferențelor de drepturi salariale către creditori, context în care a apreciat că operațiunea respectivă presupune transferul sumelor din conturile gestionate de Ministerul Finanțelor în contul debitorului care efectuează în concret plata drepturilor (instituția angajatoare), iar acest transfer reprezintă o obligație de a da, implicând transmiterea dreptului de proprietate asupra sumelor de bani.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

37. Curtea de Apel Bacău a comunicat faptul că, în raza sa teritorială de competență, nu a fost identificată jurisprudență cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, dar a precizat că, potrivit opiniei majoritare exprimate de către judecătorii Secției a II-a civile, de contencios administrativ și fiscal din cadrul Tribunalului Neamț, obligația debitorului Ministerul Finanțelor de a aloca fondurile necesare plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești este o obligație de a face.

38. Curtea de Apel Brașov a comunicat faptul că, în raza sa teritorială de competență, nu a fost identificată jurisprudență cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, dar a menționat că, potrivit opiniei exprimate de către judecătorii din cadrul Secției civile a Tribunalului Covasna, obligația debitorului Ministerul Finanțelor de a aloca fondurile necesare plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești personalului din justiție este o obligație de a face, întrucât constă în îndatorirea de a săvârși anumite fapte/acțiuni de restituire/plată a unui drept salarial.

39. Curtea de Apel București a identificat și a înaintat mai multe hotărâri judecătorești cu privire la problema de drept supusă dezlegării, acestea fiind pronunțate de Secția a IV-a civilă și de Secția a V-a civilă din cadrul Tribunalului București, precum și de Judecătoria Sectorului 5 București. Totodată, a transmis un centralizator al opiniilor exprimate de judecătorii instanțelor din raza sa teritorială.

Astfel, la nivelul Secțiilor III—V civile ale Tribunalului București, al judecătoriilor din circumscripție și al Tribunalului Ialomița, opinia majoritară a judecătorilor este aceea că obligația debitorului Ministerul Finanțelor de a aloca fondurile necesare plății drepturilor salariale restante personalului din justiție este o obligație de a face, astfel că debitorul nu poate fi executat silit pentru obligația de plată a sumelor de bani rezultate în cadrul executării silite. În această opinie, chiar și în ipoteza pasivității

debitorilor ce au fost obligați direct la plată (în sensul că nu ar fi calculat drepturile salariale datorate și nu ar fi solicitat fondurile necesare), creditorul nu este îndreptățit să încerce modificarea înțelesului titlului executoriu și să transforme obligația de a face, stabilită în sarcina Ministerului Finanțelor Publice, într-o obligație de a da și, pe cale de consecință, să recurgă la executarea silită asupra conturilor acestuia, în vederea recuperării sumelor de bani. Prin urmare, împotriva Ministerului Finanțelor Publice ar putea fi declanșată exclusiv executarea silită a obligației de a face, în modalitatea de constrângere specifică naturii prestației datorate a aplicării unor penalități, conform art. 906 din Codul de procedură civilă.

La nivelul acestor instanțe, s-a exprimat și opinia minoritară că obligația debitorului Ministerul Finanțelor Publice nu reprezintă o obligație de a face, ci de a da, constând în punerea la dispoziție a sumelor necesare în vederea efectuării plăților, în considerarea atribuțiilor referitoare la planificarea bugetară, stabilite în sarcina sa prin dispozițiile Legii nr. 500/2002, ceea ce, din punct de vedere practic, înseamnă alocarea în concret a sumelor, în vederea plății drepturilor salariale.

Punctul de vedere al judecătorilor Secției civile din cadrul Tribunalului Giurgiu și al Tribunalului Ilfov este în sensul că obligația Ministerului Finanțelor de a aloca fondurile necesare plății drepturilor salariale restante este o obligație de a da, întrucât operațiunea respectivă presupune transferul sumelor din contul Ministerului Finanțelor în contul debitorului care efectuează plata, iar acest transfer implică transmiterea dreptului de proprietate asupra sumelor de bani.

40. Curtea de Apel Craiova a comunicat faptul că, în raza sa teritorială de competență, nu a fost identificată jurisprudență cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, dar a menționat că opinia exprimată de judecătorii din cadrul Tribunalului Dolj, Judecătoria Craiova, Judecătoria Băilești, Judecătoria Calafat, Judecătoria Filași, Judecătoria Segarcea și Judecătoria Baia de Aramă este aceea că obligația debitorului Ministerul Finanțelor de a aloca fondurile necesare plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești personalului din justiție este o obligație de a da, întrucât operațiunea respectivă presupune transferul sumelor din conturile gestionate de către Ministerul Finanțelor în contul debitorului care efectuează plata (instituția angajatoare), transfer ce implică transmiterea dreptului de proprietate asupra sumelor respective.

41. Curtea de Apel Galați a comunicat faptul că, în raza sa teritorială de competență, nu a fost identificată jurisprudență cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, dar a menționat că opinia exprimată de către judecătorii din cadrul Tribunalului Galați este aceea că obligația Ministerului Finanțelor de a aloca fondurile necesare plății drepturilor salariale reprezintă o obligație de a face.

42. Curtea de Apel Iași a identificat și a înaintat două hotărâri judecătorești definitive cu privire la problema de drept supusă dezlegării, acestea fiind pronunțate de Judecătoria Iași — Secția civilă. Totodată, a transmis un centralizator al opiniilor exprimate de judecătorii instanțelor din raza sa teritorială de competență.

Opinia majoritară exprimată de către judecătorii din cadrul Tribunalului Iași, Judecătoria Iași, Judecătoria Răducăneni, Judecătoria Hârlău, Tribunalului Vaslui, Judecătoria Vaslui și Judecătoria Huși este aceea că obligația debitorului Ministerul Finanțelor de a aloca fondurile necesare plății reprezintă o obligație de a face, deoarece presupune obligația de a întocmi bugetul de stat de o așa manieră încât să permită și să faciliteze îndeplinirea de către ceilalți debitori a propriilor obligații de plată a drepturilor salariale restante, ce se circumscrie atribuțiilor legale de elaborare a bugetului de stat și de rectificare a acestuia cu sumele necesare reparării prejudiciului stabilit prin titlurile executorii.

În opinie minoritară, judecătorii din cadrul Judecătoriei Bârlad și Judecătoriei Pașcani au apreciat că obligația debitorului Ministerul Finanțelor de a aloca fondurile necesare plății drepturilor salariale este o obligație de a da, pentru că implică transmiterea dreptului de proprietate asupra unor sume de bani.

43. Curtea de Apel Pitești a comunicat faptul că, în raza sa teritorială de competență, nu a fost identificată jurisprudență cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, dar a menționat că opinia exprimată de către judecătorii din cadrul Tribunalului Vâlcea este aceea că obligația Ministerului Finanțelor de a aloca fondurile necesare plății drepturilor salariale reprezintă o obligație de a face, deoarece constă în efectuarea demersurilor necesare în vederea alocării de fonduri.

44. Curtea de Apel Ploiești a comunicat faptul că, în raza sa teritorială de competență, nu a fost identificată jurisprudență cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, dar a menționat că opinia exprimată de către judecătorii din cadrul Tribunalului Buzău — Secția I civilă este aceea că obligația debitorului Ministerul Finanțelor Publice de a aloca fondurile necesare plății drepturilor salariale personalului din justiție este o obligație de a face.

45. Curtea de Apel Târgu Mureș a arătat faptul că, în raza sa teritorială de competență, nu a fost identificată jurisprudență cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării, dar a precizat că opinia exprimată de către judecătorii din cadrul Secției I civile a Curții de Apel Târgu Mureș și al instanțelor din circumscripția sa este aceea că obligația debitorului Ministerul Finanțelor Publice de a aloca fondurile necesare plății drepturilor salariale restante reprezintă o obligație de a face.

46. Curtea de Apel Suceava a identificat și a înaintat trei hotărâri judecătorești definitive cu privire la problema de drept supusă dezlegării și a menționat, totodată, că opinia majoritară exprimată de către judecătorii de la Judecătoria Suceava și de la Judecătoria Botoșani este aceea că obligația debitorului Ministerul Finanțelor Publice de a aloca fondurile necesare plății reprezintă o obligație de a da, întrucât operațiunea respectivă presupune transferul sumelor din conturile gestionate de Ministerul Finanțelor Publice în contul debitorului care efectuează efectiv plata drepturilor, iar un asemenea transfer implică transmiterea dreptului de proprietate asupra sumelor de bani respective. Or, obligația de a aloca fondurile necesare plății ar fi goliță de conținut dacă nu ar implica și remiterea efectivă a sumelor de bani în contul debitorului responsabil cu plata în concret, conform titlului executoriu.

47. Curțile de apel Alba Iulia, Cluj, Constanța, Oradea și Timișoara au comunicat faptul că, în raza lor teritorială de competență, nu a fost identificată jurisprudență cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale a României

48. La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție și al Curții Constituționale a României nu au fost identificate decizii care să prezinte relevanță cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

49. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat faptul că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări, nu se verifică, în prezent, practică judiciară neunitară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

50. Prin raportul întocmit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite, în mod cumulativ, condițiile de admisibilitate prevăzute de

art. 519 din același Cod, pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, propunându-se soluția respingerii, ca inadmisibilă, a sesizării.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

51. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, „dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

52. Din această reglementare legală rezultă că, pentru declanșarea procedurii hotărârii prealabile, trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții de admisibilitate: (i) existența unei cauze aflate în curs de judecată; (ii) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; (iii) existența unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu; (iv) soluționarea pe fond a cauzei să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere; (v) chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă; (vi) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

53. Evaluând elementele sesizării, în scopul de a stabili dacă sunt îndeplinite, în mod cumulativ, condițiile care permit declanșarea mecanismului de unificare a practicii judiciare, se constată că sunt întrunite doar patru dintre cele șase cerințe anterior enunțate.

54. Astfel, cauza se află în curs de soluționare pe rolul Tribunalului Alba — Secția I civilă, care judecă în ultimă instanță, dat fiind că, potrivit art. 657 alin. (3) și art. 712 alin. (1) din Codul de procedură civilă, încheierile executorului judecătoresc pot fi atacate numai cu contestație la executare, dacă legea nu dispune altfel, iar, conform art. 718 alin. (1) teza I din Codul de procedură civilă, hotărârea pronunțată cu privire la contestație poate fi atacată numai cu apel, nefiind incidente în cauză excepțiile prevăzute de teza a II-a a acestui text de lege. Prin urmare, decizia prin care Tribunalul Alba — Secția I civilă va soluționa apelul declarat de către creditorii nu este supusă recursului, fiind definitivă, în conformitate cu dispozițiile art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

55. Referitor la condiția ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, se constată că este îndeplinită, întrucât, în cadrul cererii de apel, sub aspectul naturii obligației debitorului Ministerul Finanțelor Publice de a aloca fondurile necesare în vederea plății către personalul din justiție a drepturilor salariale restante, apelanții au criticat raționamentul primei instanțe și au susținut că aceasta este o obligație de a da, iar nu o obligație de a face. În acest context, instanța de apel trebuie să răspundă acestei critici și să stabilească dacă obligația stabilită prin titlul executoriu în sarcina debitorului Ministerului Finanțelor Publice este o obligație de a face sau, dimpotrivă, o obligație de a da, astfel că există dependență între problema de drept a cărei lămurire se solicită și soluția ce va fi pronunțată de către instanța de trimitere.

56. De asemenea, în urma consultării evidențelor întocmite la nivelul instanței supreme a rezultat că problema de drept supusă dezlegării nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, astfel că și această cerință legală este îndeplinită.

57. Referitor la condițiile ca problema de drept să fie reală, veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite, precum și să fie nouă, se apreciază că acestea nu sunt îndeplinite în cauză, ceea ce conduce la respingerea sesizării ca inadmisibilă.

58. În ceea ce privește caracterul veritabil al chestiunii de drept, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a reținut că problema de drept care se solicită a fi lămurită trebuie să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme, în scopul înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării (Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015; Decizia nr. 6 din 2 martie 2016; Decizia nr. 52 din 3 iulie 2017; Decizia nr. 18 din 5 martie 2018; Decizia nr. 39 din 23 septembrie 2019; Decizia nr. 20 din 5 aprilie 2021; Decizia nr. 8 din 21 februarie 2022; Decizia nr. 44 din 12 iunie 2023).

59. Potrivit jurisprudenței Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, problema de drept supusă dezlegării trebuie să ridice serioase dificultăți de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare ori contradictorii, astfel încât să necesite rezolvarea de principiu în procedura hotărârii prealabile, iar nu realizarea unor operațiuni de interpretare și aplicare a unui text de lege, în raport cu circumstanțele particulare ce caracterizează fiecare litigiu, ori existența unor simple obstacole care ar putea fi înlăturate printr-o reflecție mai aprofundată a judecătorului cauzei (Decizia nr. 16 din 23 mai 2016; Decizia nr. 9 din 20 februarie 2017; Decizia nr. 62 din 24 septembrie 2018; Decizia nr. 32 din 30 martie 2020; Decizia nr. 1 din 18 ianuarie 2021; Decizia nr. 59 din 17 octombrie 2022; Decizia nr. 6 din 30 ianuarie 2023).

60. Ca atare, chestiunea de drept trebuie să fie calificată, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că este incomplet, fie că nu este corelat cu alte dispoziții legale. Cu alte cuvinte, problema de drept trebuie să fie susceptibilă de interpretări diferite și controversate, din cauza lipsei de claritate a normei juridice, a caracterului incomplet al acesteia, susceptibil de mai multe sensuri ori accepțiuni justificate, față de imprecizia textului legal, care, pe baza interpretării, printr-o argumentație juridică adecvată, consistentă, poate primi înțelesuri și aplicări divergente în situații cvasiidentice și poate determina o jurisprudență neunitară.

61. Astfel cum s-a reținut în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce la interpretări diferite, precum și dificultatea instanței de trimitere în a-și însuși o anumită interpretare trebuie să fie reflectate în încheierea de sesizare, care trebuie să fie motivată, aptă să releve reflecția asupra diferitelor variante de interpretare posibile, cu argumentele aferente, și de o manieră în care să se întrevadă explicit pragul de dificultate al întrebării și în ce măsură acesta depășește obligația ordinară a instanței de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu, întrucât simpla dilemă cu privire la sensul unei norme de drept nu poate constitui temei pentru declanșarea mecanismului hotărârii prealabile (Decizia nr. 88 din 4 decembrie 2017; Decizia nr. 32 din 30 martie 2020; Decizia nr. 74 din 18 octombrie 2021).

62. Ca atare, susținerea instanței de trimitere că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de lege pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, urmată de exprimarea succintă a punctului său de vedere, care nu indică în concret nicio dificultate de interpretare a normelor de drept, nu este suficientă, fiind necesară prezentarea argumentelor pentru care există o dificultate reală de interpretare, întrucât art. 519 din Codul de procedură civilă se referă la dezlegarea de

principiu a unei chestiuni de drept reale, esențiale și controversate, care prezintă o dificultate suficient de mare, rezultată din dispoziții legale îndoielnice, lacunare, necorelate.

63. Atât timp cât instanța de trimitere expune o interpretare clară a chestiunii de drept în discuție, fără a prezenta și fără a argumenta diferite interpretări posibile ale dispozițiilor art. 652 alin. (1) coroborate cu cele ale art. 781 din Codul de procedură civilă ori elemente care să conducă la concluzia că acestea ar avea un caracter complex sau lacunar ori contradictoriu, nu se poate reține că există o veritabilă problemă de drept care să justifice pronunțarea unei hotărâri prealabile.

64. După cum s-a arătat, nu orice chestiune de drept poate fi supusă interpretării prin acest mecanism de unificare jurisprudențială, ci numai una care ridică problema precarității textelor de lege, a caracterului lor dual și complex. În caz contrar, rolul instanței supreme ar deveni unul de soluționare directă a cauzei aflate pe rol și ar neutraliza rolul instanței legal investite, acela de a judeca în mod direct și efectiv procesul. Or, instanța supremă nu poate fi investită, în cadrul acestei proceduri, cu interpretarea și aplicarea legii în scopul soluționării efective a cauzei aflate pe rol, atribut care se impune cu necesitate să rămână în sfera de competență exclusivă a instanței de judecată legal investite cu soluționarea procesului.

65. În aceeași ordine de idei, analizând hotărârile judecătorești ce au fost înaintate de către curțile de apel, se constată că instanțele de judecată au avut de stabilit natura juridică a obligației impuse în sarcina Ministerului Finanțelor Publice prin titlul executoriu, respectiv alocarea fondurilor necesare pentru plata de către ordonatorii de credite a drepturilor salariale restante personalului din justiție, fiind vorba despre o operațiune de interpretare a unor dispoziții legale.

66. În considerarea celor expuse, se reține că rezultă din chiar actul de sesizare faptul că problema de drept ce face obiectul sesizării nu este una reală, veritabilă, susceptibilă să dea naștere la dificultăți de interpretare a unor dispoziții legale imperfecte, lacunare, contradictorii sau necorelate, astfel încât să reclame intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție, pe calea mecanismului de unificare jurisprudențială reglementat la art. 519 din Codul de procedură civilă.

67. În ceea ce privește caracterul de noutate al problemei de drept, în absența unei definiții legale a noțiunii de „noutate”, verificarea acestei condiții ține de exercitarea dreptului de apreciere al completului investit cu soluționarea sesizării.

68. Potrivit jurisprudenței Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cerința „noutății” este îndeplinită atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele nu i-au dat încă o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial, precum și în ipoteza în care fie s-ar impune anumite clarificări în privința unei norme legale mai vechi, dar într-un context legislativ nou sau modificat față de unul anterior (ipoteza așa-zisei reevaluări a interpretării normei), fie este vizată o normă mai veche, dar a cărei aplicare frecventă a devenit actuală mult ulterior intrării ei în vigoare (Decizia nr. 41 din 21 noiembrie 2016; Decizia nr. 29 din 17 mai 2021; Decizia nr. 76 din 15 noiembrie 2021; Decizia nr. 7 din 30 ianuarie 2023; Decizia nr. 22 din 27 martie 2023; Decizia nr. 44 din 12 iunie 2023).

69. Caracterul de noutate al chestiunii de drept se pierde pe măsură ce aceasta a primit o dezlegare din partea instanțelor de judecată, în urma unor interpretări concretizate într-o jurisprudență consacrată, când s-a depășit, așadar, stadiul unei practici incipiente, în curs de formare. Opiniile jurisprudențiale diferite nu pot constitui temei declanșator al mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile, întrucât în situația în care există un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să fi

soluționat, uneori chiar diferit, o problemă de drept, mecanismul legal de unificare a practicii judiciare este cel cu funcție de reglare, și anume recursul în interesul legii, astfel cum s-a statuat constant în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Decizia nr. 37 din 7 mai 2020; Decizia nr. 47 din 22 iunie 2020; Decizia nr. 5 din 8 februarie 2021; Decizia nr. 13 din 15 martie 2021; Decizia nr. 30 din 17 mai 2021; Decizia nr. 32 din 17 mai 2021; Decizia nr. 71 din 11 octombrie 2021; Decizia nr. 76 din 15 noiembrie 2021; Decizia nr. 10 din 21 februarie 2022; Decizia nr. 25 din 9 mai 2022; Decizia nr. 33 din 6 iunie 2022; Decizia nr. 40 din 27 iunie 2022; Decizia nr. 72 din 7 noiembrie 2022; Decizia nr. 26 din 27 martie 2023; Decizia nr. 48 din 26 iunie 2023; Decizia nr. 53 din 18 septembrie 2023).

70. Dacă este depășit stadiul unei practici incipiente și este conturată deja o practică — unitară sau neunitară — în legătură cu chestiunea de drept, nu se poate recurge la mecanismul hotărârii prealabile, întrucât nu mai poate fi atins scopul preîntâmpinării practicii neunitare. Având în vedere și necesitatea de a evita paralelismul și suprapunerea cu mecanismul recursului în interesul legii, procedura pronunțării unei hotărâri prealabile nu este chemată să dea o soluție unei practici divergente existente.

71. Analizând hotărârile judecătorești ce au fost înaintate de către curțile de apel, se constată că s-a depășit stadiul unei practici incipiente și că problema de drept a primit dezlegare din partea instanțelor de judecată, fiind conturată chiar o practică judiciară neunitară cu privire la natura juridică a obligației debitorului Ministerul Finanțelor Publice de a aloca fondurile necesare în vederea plății drepturilor salariale personalului din justiție.

72. Astfel, dintre hotărârile judecătorești relevante transmise de către Curtea de Apel București, în 12 hotărâri s-a stabilit că obligația debitorului Ministerul Finanțelor Publice de a aloca fondurile necesare în vederea plății drepturilor salariale reprezintă o obligație de a face, iar în 9 hotărâri s-a decis că obligația respectivă este o obligație de a da. De asemenea, în cele două hotărâri judecătorești transmise de către Curtea de Apel Iași, instanțele au stabilit că obligația debitorului Ministerul Finanțelor Publice de a aloca fondurile necesare în vederea

plății drepturilor salariale reprezintă o obligație de a face, iar în singura hotărâre relevantă înaintată de către Curtea de Apel Suceava s-a decis că obligația în discuție este o obligație de a da.

73. Deși este real că scopul pronunțării unei hotărâri prealabile este acela de a asigura coeziunea în plan jurisprudențial, ceea ce implică existența unor tendințe jurisprudențiale concrete orientate către soluții diferite, se mai reține totuși că nici opiniile exprimate, la nivel teoretic, de către judecătorii din cadrul instanțelor care au înaintat puncte de vedere nu au un caracter uniform, creându-se, astfel, premisele pronunțării unor hotărâri judecătorești în sensul ambelor orientări jurisprudențiale.

74. Existența unei practici judiciare în legătură cu chestiunea de drept ce face obiectul sesizării determină concluzia că nu mai poate fi sesizată instanța supremă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, întrucât scopul preîntâmpinării practicii neunitare nu mai poate fi atins, chestiunea de drept nemaiprezentând, așadar, caracter de noutate.

75. A aprecia altfel înseamnă a accepta ca, în cadrul procedurii de unificare a jurisprudenței prin pronunțarea unei hotărâri prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție să nu se afle în situația de a se pronunța asupra unei probleme de drept în legătură cu care practica judiciară este inexistentă sau doar incipientă, ci de a confirma sau, după caz, a infirma interpretările jurisprudențiale existente. Or, prin aceasta s-ar nesocoti dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, în partea lor privitoare la rațiunea și condițiile pronunțării unei hotărâri prealabile, atribuindu-i-se acestei proceduri o funcție specifică unui alt mecanism de unificare a jurisprudenței, respectiv recursul în interesul legii.

76. Întrucât cele două mecanisme de unificare a jurisprudenței sunt distincte, fiecareia fiindu-i caracteristice anumite condiții de admisibilitate și un rol procesual propriu, iar hotărârile judecătorești relevante ce au fost înaintate de către curțile de apel evidențiază existența unei practici neunitare, concluzia care se impune este aceea că nici cerința privind noutatea problemei de drept nu este îndeplinită.

77. Pentru aceste considerente, constatând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile urmează să fie respinsă, ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de către Tribunalul Alba — Secția I civilă privind dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Modalitatea de interpretare a dispozițiilor art. 652 alin. (1) din Codul de procedură civilă, respectiv ale art. 781 din Codul de procedură civilă, cu privire la natura obligației debitorului Ministerul Finanțelor Publice, cuprinsă în titlurile executorii reprezentate de hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din justiție, respectiv dacă obligația de a aloca fondurile necesare plății reprezintă o obligație de a da sau o obligație de a face.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 29 ianuarie 2024.

VICEPREȘEDINTELE
ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

